

РЕШЕНИЕ

№ 4796

гр. София, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20211110167556 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Образувано е по искова молба на П. П. Н. против ЗД „Б“ АД, с която е предявен иск с правно основание чл. 226, ал. 1 във вр. с чл. 257, ал. 1 КЗ (отм.) за сумата от **3 111.59 лв.** /с определение от открито съдебно заседание от 14.02.2023 г. е допуснато увеличение в размера на предявения иск/, обезщетение за имуществени вреди от ПТП, настъпило на 15.09.2016 г. в с. Калина, общ. Брегово, обл. Видин, съставляващи нанесени щети върху л.а. „Хонда CR-V“, рег. № С..., ведно със законната лихва от 22.11.2021 г. до окончателното плащане.

В исковата молба П. П. Н. твърди, че на 15.09.2016 г. в с. Калина, общ. Брегово, обл. Видин, настъпило ПТП при следния механизъм: водачът на л.а. „Опел Астра“, ДК № В..., навлязъл в насрещното платно за движение и блъснал управлявания от П. П. Н. автомобил „Хонда CR-V“, рег. № С.... За процесното ПТП бил съставен Протокол за ПТП № 1316600/15.09.2016 г. ПТП настъпило по вина на водачът на л.а. „БМВ Х6“ В..., чиято гражданска отговорност към датата на процесното ПТП била застрахована в ответното дружество. Ищецът предявил претенцията си за заплащане на обезщетение за имуществени вреди по доброволен ред пред ответника, за което била образувана щета № 1810000841 и щета № 1610028277/16.09.2016 г. Застрахователят изплатил на увреденото лице на 08.02.2017 г. сумата от 1 285,57 лв., което обезщетение ищецът счита за неоснователно занижено. Виновият водач бил застрахован по договор за задължителна застраховка „гражданска отговорност“ при ответника, поради което и ищецът предявява пряк иск срещу ответното застрахователно дружество за сумата от **2 157,63 лв.**, обезщетение за имуществени вреди, съставляващи нанесени щети върху л.а. „Хонда CR-V“, рег. № С..., ведно със законната лихва от 22.11.2021 г. до окончателното плащане. Претендира разноски.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба, в който ЗД „Б“ АД оспорва иска. Прави възражение за давност. Оспорва механизма на ПТП. Поддържа, че претенцията на ищеца за имуществени вреди е силно завишена. Моли за отхвърляне на иска

и присъждането на разноски.

*Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 вр. чл.12 от ГПК намира за установено **от фактическа и правна страна следното:***

Предявен е иск с правно основание чл. 226, ал. 1 във вр. с чл. 257, ал. 1 КЗ (отм.). В настоящия случай приложение намира § 22 от ПЗР на КЗ, съгласно който "за застрахователните договори, сключени преди влизането в сила на този кодекс, се прилага част четвърта от отменения Кодекс за застраховането, освен ако страните договорят друго след влизането в сила на този кодекс", доколкото предмет на разглеждане е пряк иск на застрахован срещу застраховател, а макар и застрахователното събитие да е настъпило, след влизане в сила на Кодекс за застраховането от 01.01.2016 г. По делото е отделено за безспорно наличието на валидно застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „гражданска отговорност“ между ответника и собственика на л.а. „Опел Астра“, ДК № В... по полица № BG/02/115002955656 от 02.12.2015 г. със срок на действие от 03.12.2015 г. до 02.12.2016 г. Поради това и приложим в конкретния случай се явява КЗ (отм.)

Уважаването на предявения иск предполага доказване на следните правопораждащи факти: 1. предпоставките по чл. 45, ал. 1 ЗЗД – че има вземане за непозволено увреждане срещу водач на МПС, фактическия състав на който е виновно и противоправно поведение на водача, в причинна връзка от което са произлезли имуществените вреди и 2. наличието на валидно застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „гражданска отговорност“ между този водач и ответника. Вината се предполага – чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като опровергаването на тази презумпция е в тежест на ответника при условията на обратно пълно доказване.

По реда на чл.146, ал.1, т.3 и т.4 от ГПК съдът е приел за безспорни между страните и поради това за ненуждаещи се от доказване следните факти и обстоятелства, че е съществувало валидно застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „гражданска отговорност“ между ответника и собственика на л.а. „Опел Астра“, ДК № В..., както и изплатено застрахователно обезщетение за сумата от 1285,57 лв. на 08.02.2017 г. по процесната щета от ответника на ищеца. Поради това съдът не намира за необходимо да посочва доказателствата, от които се установяват тези обстоятелства, тъй като същите са признати за безспорни между страните.

Спорни по делото са механизмът на настъпване на настъпване на ПТП и размерът на дължимото застрахователно обезщетение.

От разпита на свидетеля Милен П., чиито показания съдът цени при условията на чл.172 ГПК, се установява, че е участва в ПТП с управляван от него автомобил „Опел Астра“, рег. № 8487. Движел се в посока гр.Видин и в населено място преди да излезе от селото, на двулентов път в насрещното платно се движела друга кола, около 8-9:00 ч. сутринта при добра видимост. Движел се с около 40 км./ч. Нямамо маркировка, пътят бил обрасъл. Ударът настъпило от лявата страна на неговия автомобил, другият автомобил бил ударен също в лявата част. Извикали КАТ, съставили протокол и му написали акт, който той не обжалвал. Посочва при предявяване на Протокола за ПТП, че той се е подписал под участник номер 1.

По делото не е спорно, а и от представения опис се установява, че от ответника на 16.09.2016 г. е извършен оглед и е съставен опис на увредените детайли по щета № 1610028277. Към датата на огледа процесният автомобил е бил в експлоатация 18 г., считано от датата на първоначалната му регистрация – 1998 г.

От приетия по делото Протокол за ПТП № 1316600/15.09.2016 Г., изслушаната по делото съдебно - автотехническа експертиза, която съдът кредитира на основание чл.200 ГПК се установява, че на 15.09.2016 г., около 08750 ч., л.а. „Опел Астра“, ДК № В... се

движи по ул. „Георги Димитров“ с посока от с. Калина към гр. Видин и в района на № 2, водачът навлиза частично в лентата за насрещно движение и реализира ПТП с насрещно движещия се л.а. „Хонда CR-V“, рег. № С.... Видимите щети по л.а. „Опел Астра“, ДК № В... са предна част на автомобила, лява странична част на автомобила, а по л.а. „Хонда CR-V“, рег. № С... – предна част на автомобила, предно стъкло, лява странична част на автомобила. Средната пазарна стойност на причинените вреди и необходимите средства за ремонт по средни пазарни цени на л.а. „Хонда CR-V“, рег. № С..., възлиза на 4397.16 лв., като тази сума вещото лице определя като достатъчна за възстановяване на щетите по увреденото имущество от преди ПТП. При анализа на механизма на произшествието, вещото лице посочва, че щетите по увреденото имущество от техническа гледна точка, са вследствие на реализираното ПТП на 16.09.2016 г.

Размерът на причинените вреди се установява от изслушаното по делото заключение на съдебно-автотехническата експертиза, което съдът изцяло кредитира като компетентно изготвено и неоспорено от страните. Вещото лице е посочило, че стойността на щетата, определена по средни пазарни цени, към датата на ПТП е в размер на 4397.16 лв. Дължимото застрахователно обезщетение следва да бъде определено по пазарна стойност на вредите към момента на застрахователното събитие и не може да надвишава действителната стойност на увреденото имущество, като за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същото качество. След приспадане на вече платената от ответника сума в размер на 1285.57 лв., остава неплатен остатък в размер на 3111.59 лв., който размер съответства на размера на иска, изменен в проведеното по делото открито съдебно заседание на 14.02.2023 г. При това положение, предявеният иск следва да бъде уважен в пълния предявен размер.

С оглед изводите за основателност на предявения иск, следва да се разгледа направеното в срок с отговора на исковата молба възражение за погасяване по давност на вземането за заплащане на обезщетение по застраховка "Гражданска отговорност" за имуществени вреди на ищеца от пътно - транспортно произшествие, настъпило на 15.09.2016 г.

Възражението неоснователно и това е така поради следното: Съгласно разпоредбата на чл. 197 КЗ (отм.), правата при застраховки "Гражданска отговорност" се погасяват с 5 - годишна давност, считано от датата на настъпване на събитието. Процесното застрахователно събитие /ПТП/ е настъпило на 15.09.2016 г. Исковата молба срещу ответника е предявена в съда на 22.11.2021 г. и към тази дата не е бил изтекъл 5 - годишният давностен срок по чл. 197 КЗ (отм.), касаещ договорите за застраховка "Гражданска отговорност". Това е така, тъй като преди датата на предявяване на иска е налице процесуално поведение на ответника, което е довело до прекъсването на давността по смисъла на чл. 116, б. "а" ЗЗД, а именно изплатено застрахователно обезщетение за сумата от 1285,57 лв. на 08.02.2017 г. по процесната щета от ответника на ищеца, което обстоятелство е отделено за безспорно между страните с доклада по делото. Поради това на 08.02.2017 г. е започнала да тече нова давност, който към датата на завеждане на исковата молба в съда - 22.11.2021 г., не е била изтекла.

На основание чл.86, ал.1 от ЗЗД върху дължимата сумата, следва да се присъди законната лихва за забава, считано от подаване на исковата молба – 22.11.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

Едва с молба вх.№ 47064/20.02.2023 г. ищецът е предявил за първи път в производството, иск по чл.86 от ЗЗД за сумата от 936,07 лв., представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за периода от 06.12.2018 г. до датата на исковата молба, която представлява недопустимо изменение на иска по смисъла на чл.214 ГПК и не се обхваща от разпоредбата на чл.214, ал.2 ГПК. Такъв иск не е предявяван с исковата молба, нито е докладван с приетия за окончателен доклад по делото в открито съдебно заседание от 13.12.2022 г., поради което и произнасянето по такъв иск от съда е недопустимо.

Поради изложеното, ответникът следва да понесе и отговорността за съдебни разноси, тъй като с поведението си, е станал причина за предявяването на иска. Ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса в размер на 124,46 лв., адвокатско възнаграждение в размер на 470,00 лв., 200 лв. депозит за САТЕ или общо разноси по производството 794,46 лв. Възражението на ответника за прекомерност на адвокатския хонорар на ищеца, съдът намира за неоснователно, предвид правната и фактическа сложност на делото и проведените по делото три открити съдебни заседания.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Б” АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „...”, да заплати на П. П. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. „...”, ап.2, сумата от **3111.59 лв.**, обезщетение за имуществени вреди от ПТП, настъпило на 15.09.2016 г. в с. Калина, общ. Брегово, обл. Видин, , съставляващи нанесени щети върху л.а. „Хонда CR-V“, рег. № С..., ведно със законната лихва от 22.11.2021 г. до окончателното плащане, причинено от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност” водач на л.а. „Опел Астра“, ДК № В..., както и на основание чл.78 ГПК сумата от **794,46 лв.** разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Софийски районен съд: _____